

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ «ΧΡΥΣΗ ΒΡΑΔΥΑ» (θίασος Μηλιάδη — Κυριακοῦ, συνεργασία Κ. Μαυρέα, ἐπιχειρήσις Φ. Σαμαρτζῆ). — Θεᾶτρον «Ἰντεάλ».

Εἰς τὸ θέατρον «Ἰντεάλ» τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου, ὁ θίασος Ν. Μηλιάδη — Π. Κυριακοῦ μετ' ἐπιχειρήσιον τοῦ κ. Κ. Μαυρέα (θεατρικὴ ἐπιχειρήσις τοῦ κ. Φώτη Σαμαρτζῆ) ἀρχισε τὴ χειμερινὴ περίοδο τῶν παραστάσεων του, μετὰ τὸ θριαμβευτικὸ καλοκαίρι μετ' ἐπιτυχίαν τὸ περασμένον Σάββατον. Ἀνέβασε μίαν ἐπιθεωρησίν τῶν γνωστῶν ἀπὸ σημαντικῆς προηγουμένης ἐπιθεωρησιακῆς ἐπιτυχίας συγγραφέων κ.κ. Σπύρου Μεταξᾶ (τοῦ διευθυντοῦ τοῦ «Ἰντεάλ».) (Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

«Χρόνου») καὶ Γ. Ἀσημακοπούλου μετ' ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Γιαννίδη, πού εἰνε εἰς τὴν ἀναμφισβήτητον πρώτην γραμμὴν τῶν νέων μας μουσικῶν καὶ ἔχει ἐν τῷ ἐνεργητικῷ του τόσας ἐπιτυχίας, καὶ τίτλον «Χρυσῆ Βραδυᾶ». Τὰ σκηνικὰ ὀφείλουται εἰς τὸν καλλιτέχνην κ. Σπαχῆν αἱ μακέττες τῶν κοστούμιων ἐστὶν κ. Συρίγον καὶ ἡ χορογραφία ἐστὶν κ. Σπυρόπουλον.

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς χρεωστῶ νὰ πῶ ὅτι τὸ ἀνέβασμα, τὰ σκηνικὰ καὶ τὰ μπαλέτα τῆς ἐπιθεωρήσε-

ως αὐτῆς εἶνε τέτοια, ὥστε μετ' ἐπιτυχίαν τῆς «Χρυσῆ Βραδυᾶ», ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, πραγματικὰ καὶ χωρὶς ὑπερβολῆς, νὰ σημειώνεται πρόσοδος εἰς τὸ θέατρον μας καὶ εἰς τὸ ἐπιθεωρησιακὸν εἶδος. Τὰ σκηνικὰ τοῦ κ. Σπαχῆ, ὁ φωτισμὸς, εἶνε ἀπλοῦστατα περίφημα, τὰ δὲ μπαλέτα πολὺ καλὰ (ἡ δὲ Παυλὸσκα γὰρ καὶ ὁ κ. Σπυρόπουλος καθὼς ἄλλως τε καὶ ὁ δευτέρου χορευτῆς κ. Μάγκρε εἶνε ἔκτακτοι), ὅλα περιλαμβάνουν καὶ ἕνα, τὸ Ἰνδιάνικον, πού θὰ μπορούσε περίφημα νὰ εἴνε τῆ θέσι του καὶ ἐπιθεωρησιακὸν θέατρον ξένο ἀπὸ τὰ καλλίτερα.

Τὰ κοστούμια παστρικά, κομψά, ὡμορφα, πολυτελῆ. Ἡ μουσικὴ περίφημη (αἱ δύο ῥωμάντσες «Μὴ με λησμονῆς» καὶ «ἡ Κρινιῶ», ἂν καὶ θυμίζουσα λίγο Μάρω, γλυκύτατες). Ὅσα γὰρ τὰ διάφορα νούμερα πού δημιουργοῦν αἱ ἄσσοι τοῦ ἐπιθεωρησιακοῦ θεάτρον (Μαυρέας, Κυριακός, Δούκας, Ν. Μηλιάδης, Χατζηχρήστος, μετ' ἐπι-

τυχίαν Γαβριηλίδην καὶ γυναῖκες αἱ δεσποινίδες Καλουτᾶ, περισσότερο μπριόζες παρὰ ποτὲ, Σοφία καὶ Ἀλίκη Βέμπο, Ρένα Ντόρ, Μιμόζα, Λιάσκα καὶ αἱ «μικρὰ» Κίτυ Ἄλμα τοῦ Ἀττικ καὶ Ἡλέκτρα Κ. πού ὅμως δὲ χρησιμοποιεῖται οὔτε ὅπως οὔτε ὅσον θὰ ἔπρεπε) πρέπει νὰ πῶ τοῦτο:

Κανένα δὲν εἶνε δυσάρεστο, μερικὰ εἶνε πολὺ νόστιμα καὶ ἕνα—δύο εἶνε πολὺ καλὰ. Κανένα ὅμως δὲν εἶνε ἀπὸ τὰ νούμερα πού — κατὰ τὴν θεατρικὴν φρασεολογίαν — «κάνουν μπουμ», χαλοῦν κόσμον.

δηλαδή, ἀρέσουν ἐξαιρετικὰ, μέχρι ἐνθουσιασμῶν, κάνουν καὶ τὰ πρὸ σφιγμένα χεῖλη νὰ σκάσουν ἐν χαμόγελο, ἂν ὄχι ἐν πλατὺ γέλιο.

Πρόκειται γὰρ μίαν ἐπιθεωρησίν σπάνια ὡς ἀνέβασμα, σκηνικὰ, κοστούμια, μπαλέτα, παστρικά καὶ φροντισμένη ὡς νούμερα, χωρὶς χοντροκοπιᾶς καὶ ἀνοστιμίας, ἀλλὰ καὶ χωρὶς τὸ ἕνα μεγάλο, ἐντυπωσιακὸ, ἀνεξάντλητον νούμερον πού εἶνε σπουδαῖος συντελεστῆς γὰρ κάθε ἐπιθεωρήσι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν μετ' ἐπιτυχίαν τῆς. Σημειωτέον ὅτι τὴν εἶδα μόνον ἐν τῇ πρεμιέρᾳ καὶ ὡς γνωστὸν εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις πρώτη τοῦ ἔργου εἶνε ἡ ...δευτέρα τοῦ παραστάσις, φαίνεται δὲ ὅτι εἰς τὴν δευτέραν ἡ ἐπιθεωρήσις ἐνεφανίσθη πολὺ καλλίτερη ἀπὸ ὅτι — φυσικὰ — ἐν τῇ πρώτῃ. Σημειωτέον ἀκόμα ὅτι τὸ κοινὸν τὴν βρίσκει τόσο τοῦ γούστου του καὶ ἔχει τέτοια συμπάθεια γὰρ τοὺς ἐμφανιζομένους εἰς αὐτὴν ἀπὸ τοὺς ἐπιθεωρησιακοὺς μας ἄσσοις, ὥστε καὶ τὸ Σάββατον καὶ οἱ δύο παραστάσεις τῆς Κυριακῆς τὸ θέατρον ἠναγκάσθη νὰ κλείσῃ ἐνωρίτατα τὶς πόρτες του καὶ νὰ «διώξῃ» φαίνεται πολλοὺς, πάρα πολλοὺς θεατὰς.